

FÖRBÖN

Låt oss be till Fadern, som i sin stora kärlek sänt oss sin Son.
Låt oss säga:

R. Må Kristus och hans nåd vara med oss.

Du kärlekens Gud, du Fader till vår Herre Jesus Kristus, som förbarmar dig över dem som vandrar i mörkret
— ta emot vår bön för dina barn, så att de lär känna sanningen och blir räddade.

Tänk, Herre, på din kyrka över hela jorden
— och välsigna ditt folk med frid och endräkt.

Du Fader till varje människa, skänk fredens gåva åt vår jord och visa alla folk din Son
— så att de som har makten blir redskap för din fred.

Du som lät freden förkunnas av änglar på jorden
— ge den eviga friden åt de döda.

Fader vår ...

Slutbön

Allsmäktige Gud, låt det uppgående ljuset av ditt Ord, som blivit människa, så lysa för vår tro att det blir synligt i vår handling. Genom honom, Jesus Kristus ...

28 december

Läsningstjänst, laudes och bön under dagen: se nedan, 28 december, De oskyldiga barnen i Betlehem (1062).

Vesper

Hymn, antifoner, psalmer och canticum: se juldagen, andra vespem (365).

KORT LÄSNING

Ef 2:3b-5

Av födseln var vi vredens barn, vi som de andra. Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek

att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta.

KORT RESPONSORIUM

R. Ordet blev kött. * Halleluja, halleluja.

V. Och tog sin boning bland oss. * Halleluja ...

V. Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. **R.**

Magnificat ant. Den heliga och orörda jungfrun födde Gud och närde honom vid sitt bröst. Kom, låt oss tillbedja honom som kom i världen för att frälsa oss.

FÖRBÖN

Gud sände sin Son, född av en kvinna, född att stå under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen. Låt oss be i tro och hopp:

R. Kristi nåd vare alltid med oss.

Du kärlekens och fridens Gud, ge oss ny insikt i människoblivandets mysterium

— så att vi förstår vad nåden är och lever i tacksamhet.

Ge hopp åt de sjuka, fattiga och gamla, lätta de förtrycktas band

— ge de förtvivalade hoppet åter, ge tröst åt de sörjande.

Glöm inte dem som sitter i fängelse

— och dem som lever långt från hem och vänner.

Du som vid Kristi födelse lät änglarna förkunna frid på jorden

— låt de döda få prisa dig tillsammans med den stora himmelska härskaran.

Fader vår ...

Slutbön

Allsmäktige Gud, du som underbart har skapat människan och ännu underbarare har återställt din bild i henne, låt oss få del av hans gudomliga natur som för vår skull har blivit sann och verklig människa, din Son Jesus Kristus ...

29 december

Femte dagen i juloktaven

Invitatorium

Ant. Kristus är oss född. Kom, låt oss tillbedja honom.

Invitatoriepsalm som i ordinariet (551).

Läsningsgudstjänst

Hymn: se ovan s. 343.

PSALMODI

Ant. 1 Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Psalm 46

- ² Gud är vår tillflykt och vår styrka, *
en hjälp i nöden, väl beprövad.
- ³ Därför skulle vi inte frukta om än jorden skålvde *
och bergen störtade ner i havets djúp,
- ⁴ om än dess vågor brusade och svällade, *
så att bergen bävade vid dess úppror.
Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår bórg.
- ⁵ En ström går fram
vars flöden ger glädje åt Guds stád, *
åt den Högstes heliga bóning.
- ⁶ Gud bor därinne, den skall inte váckla, *
Gud hjälper den när morgonen grýr.
- ⁷ Hedningarna larmar, riken vácklar, *
han låter höra sin röst, då smälter jórden.
- ⁸ Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår bórg.
- ⁹ Kom och skáda Herrens vérk: *
gärningar som väcker hápnad utför han på jórden.

- ¹⁰ Han stillar strider intill jordens ånde, †
han bryter bågen och knäcker spjutet, *
sköldarna bränner han upp i eld.
- ¹¹ Bli stilla och besinna att jag är Gúd. *
upphöjd över folken, upphöjd över jorden.
- ¹² Herren Sebaot är méd oss, *
Jakobs Gud är vår borg.
- Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.
Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Ant. 2 I Herrens dagar skall freden råda, och han skall härska över allt.

Psalm 72

I

- ¹ Gud, ge konungen din dömsrätt, *
kungasonen din rättfärdighet.
- ² Må han rättrådigt döma ditt fólk *
och ge dina betryckta deras rätt.
- ³ Må berg och höjder bringa välstånd åt fólk *
när rättvisan råder i landet.
- ⁴ Han skall skaffa rätt åt de betryckta i fólk *
hjälpa de fattiga och krossa förtryckaren.
- ⁵ Han skall leva så länge solen vätrar *
och så länge månen skiner, från släkte till släkte.
- ⁶ Må han vara lik regnet som faller på ången, *
lik en regnskur som vattnar jorden.
- ⁷ I hans dagar må rättfärdigheten blómstra *
och freden råda tills ingen måne mer finns.
- ⁸ Han skall härska från hav till háv, *
från floden intill jordens gränser.
- ⁹ För honom skall öknens inbyggare böja sig *
och hans fiender slicka stóftet.

¹⁰ Kungarna från Tarshish och kustländerna
skall komma med skänker, *
kungarna av Saba och Seba frambära gåvor.

¹¹ Alla kungar måste falla ner för hans fötter, *
alla folk måste tjäna honom.

Ära vare Fadern och Sönen *
och den helige Ände.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall våra *
från evighet till evighet. Ämen.

Ant. I Herrens dagar skall freden råda, och han skall härska
över allt.

Ant. 3 Sina fattigas liv skall Herren rädda.

II

¹² Ty han skall rädda den fattige som rópar, *
den betryckte och den som ingen hjälper.

¹³ Han skall förbarma sig över den svage och fättige, *
de fattigas liv skall han rädda.

¹⁴ Han skall rädda dem från våld och förtryck, *
deras blod är dyrbart i hans ógon.

¹⁵ Må han léva! *

Må man föra till honom guld från Sába.
Ständigt må man bé för honom, *
alltid välsigna honom.

¹⁶ Må säden växa ymnigt i lándet, *
ända upp till bergens topp.

Då skall grödan i landet bli som Libanons skóg, *
folk blomstra upp i städerna som grönskan
på márken.

¹⁷ Hans namn skall bestå i évighet, *
så länge solen skiner må hans namn bäras vidare.
Genom honom skall alla jordens stammar bli
välsignade, *
alla folk skall prisa hans stórhét.

¹⁸ Lovad vare Herren Gud, Israels Gúd, *
som ensam gör únder.

¹⁹ Evigt lovat vare hans härliga namn.
Hela jorden skall fyllas av hans hårlighet. *
Amen, ámen.

Ära vare Fadern och Sónen *
och den helige Ánde.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vára *
från evighet till evighet. Ámen.

Ant. Sina fattigas liv skall Herren rädda.

V. När herdarna sett, berättade de

R. vad som hade sagts till dem om detta barn.

FÖRSTA LÄSNINGEN

Början av aposteln Paulus brev till kolosserna.

1:1–14

Tacksägelse och förbön

¹ Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel, ² och från vår broder Timotheos till de heliga i Kolossai, våra bröder som lever i tron på Kristus. Nåd och frid från Gud, vår fader.

³ Vi tackar alltid Gud, vår herre Jesu Kristi fader, var gång vi ber för er, ⁴ ty vi har hört berättas om er tro på Kristus Jesus och om den kärlek ni hyser till alla de heliga, ⁵ i hoppet om det som väntar er i himlen. Om detta hopp har ni tidigare hört genom sanningens ord, evangeliet, ⁶ som har nått fram till er liksom det bär frukt och växer till i hela världen; så har det gjort hos er också ända sedan den dag då ni först hörde det och fick kunskap om Guds nåd sådan den verkliga är. ⁷ Det fick ni lära er av Epafras, vår käre medarbetare, som till ert bästa är en trogen tjänare åt Kristus. ⁸ Han har talat om för oss vilken kärlek som fyller er ande.

⁹ Från den dag då vi fick höra detta har vi därför ständigt bett för er. Vår bön är att ni skall fyllas av kunskap om Guds vilja, med all andlig vishet och insikt, ¹⁰ så att ni kan leva värdigt Herren och på allt sätt behaga honom med alla slags goda gärningar när ni bär frukt och växer till i kunskapen om Gud.

¹¹ Hans härlighets kraft skall på allt sätt ge er styrka att alltid och med glädje vara uthålliga och tålmodiga, ¹² och ni skall tacka Fadern, som har gjort er värdiga att få del i det arv som väntar de heliga i ljuset. ¹³ Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike, ¹⁴ och genom Sonen har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder.

RESPONSORIUM

Kol 1:12–13; Jak 1:17

R. Vi tackar Fadern, * som har befriat oss ur mörkrets välde och fört oss in i det rike som tillhör hans älskade Son.

V. Allt det goda vi får, varje fullkomlig gåva kommer från ovan, från himlaljusens Fader, * som har befriat ...

ANDRA LÄSNINGEN

Ur en predikan av den helige abboten Bernhard.

(Sermo 1 in Epiphania Domini 1–2: PL 133, 141–143)

Guds godhet och mänsklighet har blivit uppenbara

Guds, vår frälsares, godhet och mänsklighet har uppenbarats. Lovad vare Gud, som ger oss överflödande tröst på denna vår pilgrimsfärd, i denna vår landsflykt, i detta elände.

Innan hans mänsklighet ännu uppenbarats, låg också godheten dold. Naturligtvis fanns den redan då, ty *Herrens barmhärtighet är från evighet*. Men hur skulle man kunna veta hur stor den var? Den var ett löfte, ännu ingen erfarenhet; därför fanns många som inte trodde på den. Gud talade förvisso *många gånger och på många sätt genom profeterna: Jag tänker fridens tankar och inte ofärdens*. Men vad svarade då människan, som kände ofärdens men för vilken friden var okänd? *Hur länge vill ni säga: "Frid, frid, och det finns ingen frid"?* Därför grät fridens änglar bittert och sade: *Herre, vem trodde det som vi fick höra?* Men nu kan människorna tro redan det de får se, ty *Herrens vittnesbörd är mycket trovärdiga*.

Se här friden, inte förutskickad utan skickad, inte tänkt utan skänkt, inte profeterad utan presenterad. Se här den säck, full av barmhärtighet, som Gud Fader sänt till jorden, en säck som skulle brista i lidandet, för att lösesumman som låg gömd

i den skulle rinna ut. Ja, en säck, liten men välfylld. En liten gosse är oss given, i vilken *gudomens hela fullhet* bor. När tidens mått var fyllt, kom också gudomens fullhet. Han kom i köttet, för att också de köttsliga skulle märka det och hans godhet bli uppenbar, när hans mänsklighet uppenbarades. När Guds mänsklighet blir känd, kan hans godhet inte döljas.

Hur kunde han bättre visa sin godhet än genom att anta mitt kött? *Mitt kött*, inte Adams kött sådant det var före syndaskulden. Vad kunde bättre beskriva hans barmhärtighet än detta att han antagit mitt elände? I vilka bättre ord kunde Guds ömhet kläs, än detta att Guds Ord för oss har blivit gräs? *Herre, vad är en människa att du aktar på henne? Varför ger du akt på henne så noga?* Härav kan människan märka vilken omsorg Gud ägnar henne. Härav kan hon veta vad han tänker och känner. Fråga inte, människa, varför du lider, utan vad han har lidit. Hur högt han höjde dig förstår du av hur lågt han sänkte sig. Hans godhet blir uppenbar i hans mänsklighet. Ju mindre han gjorde sig i sin mänsklighet, desto större visade han sig i sin godhet, och ju ringare han blev för min skull, desto kärare blev han mig. Aposteln säger: *Guds, vår frälsares, godhet och mänsklighet har uppenbarats.* Guds mänsklighet är förvisso en stor och uppenbar godhet, och ett tydligt bevis på hans godhet är att han värdigats lägga Guds namn till sin mänsklighet.

RESPONSORIUM

Ef 1:5; Rom 8:29

R. Av kärlek har han i förväg bestämt att uppta oss till sina barn genom Jesus Kristus, * för att den nåd skulle prisas och förhärligas som han har skänkt oss i den älskade.

V. Dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans Sons bild, * för att ...

Hymn: Te Deum (554). Slutbön som i laudes.